

CIĘCIE (8) *sb n*

sg *N* cięci(e) (3). \diamond *D* cięciu (2). \diamond *I* cięcim (2) *SkarŻyw*, *Calep*, cięci(e)m (1) *Mącz*.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

1. *Uderzenie czymś ostrym; raz, cios; ictus Mącz, Cn; sectio, prosectus Cn (7) : Ictus, Trącenie.*
vderzenie/ cięcie Mącz 164a; Uno ictu abscidit illi auriculam, Yednym cięciem odciął mu vcho.
Mącz 164a, 143a; wktorych [księgach] ten fię cud Bołki pokázuie/ y po dziś dzień/ iłz chocia przecięte
fą/ á iednák onym cięcim/ żadna literá nie ginie. SkarŻyw 520, 193; GórnTroas 74.

a. *W funkcji przysłówka: »cięcim« (1) : Caesim – Znarznienim, czięczim. Calep 147a.*

2. *Miejsce przecięte, rana (1) : Plaga, Plagá/ Vderzenie/ Cięcie/ Ráná. Mącz 302c.*

Synonimy: 1. trącenie, uderzenie; 2. plaga, rana, uderzenie.

Cf CIAĆ